

TEZAU LITURGIC
1 MAI
HARALAMBOS BOUSIA

SLUJBA
SF. MUCENIȚE
MARIA
DE LA
METIMOPOULA
CRETEI

ATENA, 2015

01 Μαΐου

Ἀκολουθία Νεομάρτυρος ΜΑΡΙΑΣ τῆς Μεθυμοπούλας

Ποίημα Δρ. Χαραλάμπους Μπούσια

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ίστωμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι
Στιχηρά Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Κρίνον εὐωδέστατον, ἐκ τῆς Φουρνῆς ἀνεβλάστησας,
ἐν ὑστέροις τοῖς ἔτεσι, Μαρία ὑπέρτιμε, καὶ τῆς
παρθενίας, ὁδμαῖς μυροβόλοις, καὶ μαρτυρίου
ἀληθῶς, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐμύρισας. Διό σε
μακαρίζοντες, τὴν σὴν παγγέραστον ἄθλησιν,
ἀνυμνοῦμεν γηθόμενοι, Νεομάρτυς τῆς πίστεως.

Ἄστρον παμφαέστατον, ἐκ Μεραμβέλλου ἀνέτειλας,
καὶ ὑφῆλιον ἅπασαν, Μαρία ἐφώτισας, παρθενίας
φέγγει, καὶ ἀνδραγαθίας, σοῦ γὰρ τὸν πλοῦτον ὁ
φρικτός, συλῆσαι θέλων τῆς Ἄγαρ ἔκγονος, ἀγνείας
τὸν ἀσύλητον, καθάπερ ὄρνιθα ἔτρωσε, καὶ τὰς
πτέρυγας ἔκοψε, κοῖκῆς συναφείας σου.

Θῦμα ὡς εὐπρόσδεκτον, καὶ ἱερὸν καλλιέρημα, τῷ
Χριστῷ προσενήνεξαι, Μαρία πανάριστε, πολὺ
φρονήσει, εἰ καὶ ἡλικίαν, διῆγες τὴν νεανικὴν. Διόπερ
πόθον τοῦ χωροφύλακος, τὸν ἄνομον ἀπέκρουσας,

τοῦ δυσσεβοῦς καὶ παράφρονος, καὶ ἀθλήσασα ἔδραμες, πρὸς νυμφῶνα οὐράνιον.

Μνήμην τὴν ἀκήρατον, καὶ πανσεβάσμιον σήμερον, ἐκτελοῦντες γηθόμενοι, Μαρίας κραυγάζομεν, τῆς καρτεροψύχου. Νύμφη γλυκυτάτη, τοῦ Ζωοδότου καὶ Θεοῦ, μὴ διαλίπης καθικετεύουσα, αὐτὸν διδόναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν τοῖς ἐκάστοτε, μελωδοῦσιν ἐν ἁσμασι, τὴν λαμπρὰν σου ἐνάθλησιν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τοῦ νοητοῦ σου Νυμφίου τῇ ἀγάπῃ ἐρηρισμένη, ὡς ὀλοκάρπωμα θεῖον Αὐτῷ προσηνέχθης, Μαρία παρθενομάρτυς αἰοίδιμε. Ἀποκρουσαμένη γὰρ τὸν ἀσεβὴ μανικὸν χωροφύλακα, ὡς περιστερὰ ἁμωμῶς μαρτυρικῶς ἔδραμες, ὑπαντῆσαι τῷ Πλάστῃ σου. Καὶ νῦν σὺν παρθένοις καὶ Ἀθληφόροις ἀγαλλόμενη, καὶ τοῦ κάλλους τοῦ Κυρίου ἀπολαύουσα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Βλάστημα τῆς Φουρνῆς, ἡδὺ καὶ πανωραῖον, φαιδρότης νεανίδων, καὶ νεοάθλων αὔχος, Μαρία ἀναδέδειξαι.

Στ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Χαίροις περιστερὰ, ἐν κλώνοις τῆς μωρέας, Μαρία ἡ βληθεῖσα, ὑπὸ χειρὸς ἀπίστου, ἐν τοῖς ὑστέροις ἔτεσι.

Στ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ῥεύμασι τῶν σεπτῶν, αἱμάτων σου Μαρία, ἐφοίνιξας ἀγνείας, τὴν χλαῖνάν σου καὶ ὥφθης, Μαρτύρων ἰσοστάσιος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξαν Σοι παγγενεῖ, προσφέρομεν ἀπαύστως, Θεότης τρισολβία, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, τῶν γηγενῶν τὰ τάγματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄσπιλε Μαριάμ, ἀγνείας ὑποθήκη, ἀξίωσον γεραίρειν, ἡμᾶς καλῶς τὴν ὄντως, Μαρίαν καλλιπάρθενον.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν καθικέτευε ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, Φουρνῆς ἐγκαλλώπισμα καὶ νεοάθλων τερπνόν, Μαρία λευκάνθεμον· ἔρωτα γὰρ ἀπίστου, ἀρνηθεῖσα ἐδείχθης, βλήμα θανατηφόρον, ἐξ αὐτοῦ ὡς στρουθίον, καὶ πτέρυγας πρὸς τὸν Κτίστην, ψυχῆς σου ἐπέτασας.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβούντων οἱ δῆμοι ἐγκωμιάσωμεν, Μεθυμοπούλαν Μαρίαν τὴν ἐκ Φουρνῆς ἐκτενῶς, ὡς ἀμνάδα τοῦ Παντάνακτος πανάσπιλον, κράζοντες· πρέσβευε Χριστῷ, Νεομάρτυς θαυμαστή, ὡς ὄρνις ἐπὶ μωρέας, ὑπὸ στυγνῆς ἢ τρωθεῖσα, χειρὸς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἑτερον. Ὁ αὐτός. Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη, Ἱερέως.

Τῆς Τριάδος τὴν πίστιν καλῶς ἐτήρησας, καὶ δι' αἱμάτων σου ταύτην καλλιγραφοῦσα πιστῶς, τὰς ἐνέδρας τοῦ ἐχθροῦ πάσας διέφυγες· ὅθεν ἠγώνισαι στερρώς, ὡς παρθένος εὐκλεής, ᾧ Νεομάρτυς Μαρία. Διό σε πάντες τιμῶμεν, τὰς σὰς πρεσβείας ἐξαιτούμενοι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν στιχολογοῦμεν τὸ *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν Νεομάρτυρα πάντες Μαρίαν μέλψωμεν, μελισταγέσιν ὕμνοις, ὡς ἐχθρὸν καθελοῦσαν, ἐν χρόνοις τοῖς ὑστέροις καὶ τὸν Χριστόν, ἀνδρικῇ μεγαλύναν, ἐνστάσει ὅτι ἐκόσμησεν ἀληθῶς, Ἀθληφόρων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ μανικὸς χωροφύλαξ τῆς Ἄγαρ ἔκγονος, ὁ σε μιᾶναι θέλων, ἐπὶ δένδρου μωρέας, συλλέγουσα Μαρία σε κατιδὼν, φύλλα πάγκαλε ἔτρωσαι, χειρὶ ἀνόμων καὶ δήμοις Ἀθλητριῶν, εὐσταλῶν σε συνηρίθμησε.

Τῆς παρθενίας ταμεῖον τὸ ἀδαπάνητον, τὴν κεχαριτωμένην, τῆς Φουρνῆς θείαν κόρην, τὴν

νύμφην τοῦ Δεσπότου καὶ Λυτρωτοῦ, ἀληθῶς χρηματίσασαν, Μαρίαν πάντες τιμήσωμεν εὐλαβῶς, ὡς σεπτὴν Παρθενομάρτυρα.

Κεκοσμημένη ἀγνεία ψυχῆς καὶ σώματος, Μαρία σηροτρόφε, ἐκ τοῦ ἔαρος ὥρα, μετέστης πρὸς λειμῶντας τῶν οὐρανῶν, δι' ἀρίστης ἀθλήσεως, ἵνα κοσμήσης ἐκεῖσε ἀθλητριῶν, τοὺς χοροὺς σεμνὴ καὶ ἁμῶμε.

Ὁ ποθεινός σου Νυμφίος Μαρία πάνσεμνε, ὥσπερ Αυτοῦ ἀμνάδα, καὶ πανάσπιλον νύμφην, ἐν δόμοις ἀθανάτου δόξης λαμπρῶς, σὲ δεξάμενος ἔστεψε, δι' ἀφθαρσίας στεφάνων τὴν εὐπρεπῆ, κορυφὴν ἀξιέραστε.

Τὴν καλλιπάρθενον κόρην τὴν τοῦ ἀλάστορος, ὄφρὺν τὴν ἐπηρμένην, ἐν Φουρνῇ Μεραμβέλλου, πατήσασαν ὡς ῥόδον μυρεψικόν, παρθενίας τιμήσωμεν, καὶ στερρότατης ἐνοστάσεως ἐκτενῶς, εὐσθενῇ Μαρίαν ἅπαντες.

Δόξα. Ἦχος β'.

Νεανικὴν παριδοῦσα ἀκμὴν καὶ κάλλος, καὶ παρθενικὴν κεκοσμημένη λαμπρότητα, μαρτυρίου ἦνυσας τρίβους, Μαρία πανένδοξε. Τῇ σῇ γὰρ ἀνενδότῳ ἐνοστάσει, τοῦ ἐρωτομανοῦς τε καὶ ἀπίστου τὸ θράσος ἀπήμβλυνας, ὑπεράνω σαρκὸς καὶ φθαρτῶν ἡδέων γενομένη. Προσενεχθεῖσα οὖν ὡς μυστικὴ θυσία, καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον Χριστῷ τῷ Παντάνακτι, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. λ' 10-26).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη, θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσει ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας· θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πέννητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα, περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι καὶ πε-

ριζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσιν, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (ε' 15-23, στ' 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ

αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελον τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἔν.

Εἶτα τῆς Νεομάρτυρος. Ἦχος α'.

Τὴν ἐκ Φουρνῆς ἀθληφόρον νεανίδα, τὴν ῥυθμιζομένην τῷ φόβῳ Κυρίου, Μαρίαν τὴν Μεθυμοπούλαν, ἐκτενῶς οἱ πιστοὶ ἐγκωμιάσωμεν. Αὕτη γὰρ διασώσασα τὸν τῆς ἀγνείας πλοῦτον, τοῦ δυσσεβοῦς χωροφύλακος τὴν μανίαν καθεῖλε, τῇ ἀλκιφρόνῳ αὐτῆς ἐνοστάσει καὶ ψυχῆς στερρότητι· ὅθεν

σφραγίσασα τὸ θεοφιλὲς αὐτῆς φρόνημα, αἱμάτων ἐκχύσεις, καὶ εἰς θείους θαλάμους ἀνελθοῦσα, Χριστῷ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τῇ κογχύλῃ τῶν ἰδίων σου αἱμάτων, πορφυρώσασα τὴν τῆς ἀγνείας σου στολὴν καρτερόψυχε, ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίῳ ἀνέδραμες, εἰς οὐράνιον παστάδα. Παριδοῦσα γάρ τὸ καῦνον τοῦ θήλεος, ἀνδρικῇ παρρήσιᾳ ἐτροπώσω τὸν τῆς Ἁγαρ ἀπόγονον, Μαρία Ἀθληφόρε καλλιπάρθενε, Μεραμβέλλου ὥραϊσμα. Καὶ νῦν τοῦ Χριστοῦ τὸ πρόσωπον, ὀρῶσα ἰδίαις κόραις, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς γενομένης, μέτοχος ἐν πόλῳ, μὴ παύσῃ δεομένη, ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ἦχος γ'.

Τὴν παρακαταθήκην τῆς πίστεως κληρονομήσασα, Μαρία ὑπέρτιμε, τοῖς ἐπερχομένοις ἡμῖν κατέλιπες, ὥς κλῆρον πολύτιμον, ὃν καθυπέγραψας διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος. Εὐγνωμονοῦντές σε ὄθεν, χριστωνύμων οἱ σύλλογοι, καὶ τὴν εὐσθενῇ σου ἔνστασιν ὁμολογοῦντες, τὸν σε ἰσχύσαντα Κύριον ἀπαύστως δοξάζομεν, Νεομαρτύρων νεανίδων ἀπαύγασμα.

Ἦχος δ'.

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ γενέτειρά σου κώμη, καὶ ἡ νῆσος Κρήτη γάννυται, τοιοῦτον κρίνον πίστεως ἐξανθήσασα. Σὺ γὰρ οὐκ ἐφείσω τῆς ἀκμῆς τῆς ἡλικίας σου, ἀλλ' ἀπτοήτως ἀντέστης, ταῖς τοῦ ἀπίστου

κολακείαις καὶ προσρήσεσι. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς
εὐφραινομένη, μὴ παύσῃ δυσωπούσα Μαρία,
καταπεμφθῆναι ἡμῖν, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὸ ἔλεος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὴν καλλιμάρτυρα παρθένον, τὴν ἐν Φουρνῇ
ἀλκίμως μαρτυρήσαν, ἐν τοῖς δυσχειμέροις τῆς
δουλείας ἔτεσι, φιλεόρτων αἱ χορεῖαι, Μαρίαν τὴν
πανεύφημον ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν. Αὕτη γὰρ τοῦ τῆς
Ἁγαρ ἐκγόνου καθεῖλε τὸ φρύαγμα. Καὶ πλήσασα
αὐτὸν αἰσχύνῃς, ἀθλητικῶς ἀπῆλθεν ὑπαντῆσαι τῷ
αὐτῆς Νυμφίῳ καὶ πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε, φιλομαρτύρων χοροί, τὴν ἐν Φουρνῇ τοῦ
Μεραμβέλλου ἀθλήσαν, Μαρίαν Μεθυμοπούλαν,
τοῖς μύροις εὐωδιῶν, ῥάνωμεν κροτοῦντες νῦν
πανήγυριν, καὶ κράζοντες· πάγκαλε, Νεομάρτυς
πανεύφημε, ἡ μισοκάλου, τὴν ἰσχὺν καθαιρέσασα, τῇ
ἐνστάσει σου, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ σου, πρέσβευε τῷ
Παντάνακτι, Χριστῷ καὶ Νυμφίῳ σου, ἀγαπητῷ
δοῦναι πᾶσι, τοῖς εὐλαβῶς σε γεραίρουν, ἰσχὺν
ἐπιθέσεις, ἀντικροῦσαι τὰς δολίους, τοῦ
παναλάστορος.

Στ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Χαίροις, Παρθενομάρτυς στερρὰ, ἡ τὸν Νυμφίον
Ἰησοῦν ἀγαπήσασα, ἐξ ὅλης σου τῆς καρδίας, καὶ

ὥσπερ προῖκα αὐτῷ, Μεραμβέλλου κόρη ἀξιάγαστε, ἀγνείας τὸν πλοῦτον σου, καὶ ῥοὰς τῶν αἱμάτων σου, προσενεγκοῦσα, ἐν δουλείας τοῖς ἔτεσι, καὶ συντρίψασα, παλαιμναίου τὴν δύναμιν. Σὺ γὰρ ἀκμὴν νεότητος, καὶ κάλλος τοῦ σώματος, τοῦ χοῖκου παριδοῦσα, Μαρία κάλλος οὐράνιον, ἐπόθησας ὄντως, τὸ εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας, μὴ παρερχόμενον.

Στ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Χαίροις, περιστερὰ ἐκλεκτῇ, καὶ παναμώμητος τοῦ πάντων δεσπόζοντος, Κυρίου ἢ τῆς ψυχῆς σου, τὰς καθαρὰς καὶ λαμπράς, πτέρυγας πρὸς ὕψος ἐκπετάσασα, οὐράνιον χάριτι, θεϊκῇ ἔνθα χαίρουσιν, Ἀγγέλων δῆμοι, καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, συναγάλλονται, νεανίδων ὑπόδειγμα. Σὺ γὰρ τὸν δυσσεβέστατον, ἐκπρόσωπον τάξεως, καὶ μανικὸν ἐρωτύλον, τοῦ ἐρασμίου προσώπου σου, ἀπέκρουσας τάχος, καὶ ἐνήθλησας Μαρία, ὑπὲρ τῆς πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ.δ'.

Ἐνδυσασμένη τὴν πανοπλίαν τῆς πίστεως, καὶ θωρακίσασα σεαυτὴν ἀγνεΐα καὶ συνέσει, τὰς ἐπιβουλάς τοῦ ἀλάστορος ἀπέκρουσας, Μαρία πάνσεμνε. Πύργος ὅθεν ὀφθεῖσα εὐσεβείας ἀρράγέστατος, καὶ σεμνότητος ὀχύρωμα, χάριν εὗρες καλλιμάρτυς, πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τὴν πανσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν καθικέτευε ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, Φουρνῆς
ἐγκαλλώπισμα καὶ νεοάθλων τερπνόν, Μαρία
λευκάνθεμον· ἔρωτα γὰρ ἀπίστου, ἀρνηθεῖσα
ἐδείχθης, βλήμα θανατηφόρον, ἐξ αὐτοῦ ὡς
στρουθίον, καὶ πτέρυγας πρὸς τὸν Κτίστην, ψυχῆς
σου ἐπέτασας.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβούντων οἱ δῆμοι ἐγκωμιάσωμεν,
Μεθυμοπούλαν Μαρίαν τὴν ἐκ Φουρνῆς ἐκτενῶς, ὡς
ἀμνάδα τοῦ Παντάνακτος πανάσπιλον, κράζοντες·
πρέσβευε Χριστῷ, Νεομάρτυς θαυμαστή, ὡς ὄρνις ἐπὶ
μωρέας, ὑπὸ στυγνῆς ἢ τρωθεῖσα, χειρὸς σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἔτερον. Ὁ αὐτός. Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη,
Ἰερέως.

Τῆς Τριάδος τὴν πίστιν καλῶς ἐτήρησας, καὶ δι'
αἱμάτων σου ταύτην καλλιγραφοῦσα πιστῶς, τὰς
ἐνέδρας τοῦ ἐχθροῦ πάσας διέφυγες· ὅθεν ἠγώνισαι
στερρῶς, ὡς παρθένος εὐκλεής, ᾧ Νεομάρτυς Μαρία.
Διὸ σε πάντες τιμῶμεν, τὰς σὰς πρεσβείας
ἐξαιτούμενοι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἀμνὰς πανευκλεής, τοῦ τιμίου ποιμνίου, Χριστοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, Ἀρχιποίμενος δῶρον, Αὐτῷ προσενήνοχας, πολυτίμητα χεύματα, τῶν αἱμάτων σου, νεᾶνις Μάρτυς Μαρία, καλλιπάρθενε, καὶ σῆς ἀγνείας οὐσίαν, διὸ καὶ δεδόξασαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ φύλαξ τῆς τάξεως, ἐν τῇ πατρίδι τῇ σῇ, Μαρία ὁ ἄπιστος, ἐν δυσχειμέροις καιροῖς, δουλείας συλῆσαι σου, πλοῦτον τῆς παρθενίας, βουληθεὶς κατησχύνθη, ὅθεν καὶ ὡς στρουθίον, σὲ ἀπέκτεινε Μάρτυς, καὶ δρόμους σοι πρὸς δόμους, χαρᾶς θείας διήνοιξε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Ὑπὲρ τῆς πίστεως, καλῶς ἠγώνισαι, καὶ παρθενίας σου, τὴν ωραιότητα, σὺν ταῖς αἱμάτων σου ῥοαῖς, προσήνεγκας τῷ Κυρίῳ, προῖκα ὡς πολύτιμον, καλλιμάρτυς ἀήττητε, ὅθεν σε γεραίρομεν, τὸ μαρτύριον σέβομεν, τὸ σὸν καὶ γεγηθότες βοῶμεν· χαίροις Μαρία στεφηφόρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Στ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῷ ΙΖ' Σαββάτῳ Ματθαίου.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Φύλαξ πίστεως καὶ ἀγνείας ἄγρυπνος ὑπάρχουσα, τὸν μιαρὸν καὶ ἄπιστον φύλακα τῆς τάξεως, ἀπέπεμψας θεϊκῇ δυνάμει, Μαρία καλλιπάρθενε Μάρτυς αἰοίδιμε· ὅθεν ὡς στρουθίον ὑπ' αὐτοῦ ἐτρώθης, οὔσα ἐπὶ των κλώνων μωρέας, καὶ τῷ ἰδίῳ σου νεανικῷ αἵματι, ἐπορφύρωσας τὰς τῆς ἀγνῆς σου ψυχῆς, πανασπίλους πτέρυγας. Καὶ νῦν τῶν ἀφθάρτων ἀγαθῶν ἀπολαύουσα, καὶ κοινωνὸς γενομένη πάντων τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως, πρέσβευε Κυρίῳ διδόναι πᾶσιν, ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Οἱ Κανόνες· τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας β'.

Ὁ α' Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Μαρίαν* *νεόδρεπτου* *ἱου ἀγνείας* *μέλπω*. Χαραλάμπους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μαρίαν λευκάνθεμον μυριστόν, ἐν χρόνοις δουλείας ἐξανθῆσαν ἐκ τῆς Φουρνῆς, καὶ κόσμον ἡδύναν παρθενίας, ὁδμαῖς Παντάναξ ὑμνῆσαι ἀξίωσον.

Ἀνδρείως ἐπάταξας τὴν ὀφρύν, ἀμόλυντε κόρη τοῦ τῆς Ἁγὰρ στυγνοῦ υἱοῦ, καὶ ἤνυσας τρίβους μαρτυρίου, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἀθλήσασα.

Ῥοαὶ τῶν αἱμάτων σου τῶν ἀγνῶν, ἐφοίνιζαν κλώνους τῆς μωρέας ἧς θαυμαστή, Μαρία συνήθροιζας τὰς φύλλα, χειρὸς ἀπίστου τρωθεῖσα ἐκ βλήματος.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὸν Υἱὸν Σου καὶ Λυτρωτὴν, ἐν πόλει τῇ ἄνω καταξίωσον τοὺς πιστῶς, ὑμνοῦντάς Σε Πάναγνε Παρθένε, τοὺς ἐπὶ γῆς πόλιν μεῖναι οὐκ ἔχοντας.

Κανὼν δεῦτερος, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε:
Ἐπαινος πρέπει τῇ σώφρονι Μαρίᾳ. Κυρίλλου. Ποῖημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐκλάμπρυνον Κύριε, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, καὶ λόγον τῷ στόματι δός μοι ὃ Λόγε Θεοῦ, ὡς ἂν ἄσμασι, ὑμνήσω γηθοσύνως, Μαρίαν τὴν νύμφην Σου καὶ Νεομάρτυρα.

Πλειὰς οὐρανόφωτος, ταῖς ἀρεταῖς τῆς ἀγνείας σου, καὶ ἄθλων σου σκάμμασι, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,

ἐξανέτειλας, Μαρία πανολβία, πυρσεύουσα ἅπαντας τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἀγνείας τοῖς κάλλεσι, ψυχὴν καὶ σῶμα κοσμήσασα, τὴν γνώμην ἠκύρωσας, τοῦ ἀκολάστου ἐχθροῦ, καὶ ἐνήθλησας, ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι, Μαρία ἐνδοξε.

Ἰσχὺν ἐν καρδίᾳ σου, Χριστὸν θεμένη τὸν Κύριον, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, τὴν ψυχοφθόρον βουλήν, διεσκέδασας, Μαρία Ἀθληφόρε, καὶ ὥφθης ἀήττητος, Μάρτυς τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Νυστάζοντα Ἄχραντε, τῇ ἀμελείᾳ τὸν δοῦλόν Σου, διόρθωσον δέομαι, ἐπιστάσια τῇ Σῇ, καὶ ἀξίωσον, ἐργάζεσθαι τα ἔργα, τοῦ ἐκ τῆς νηδύος Σου, ἐνανθρωπήσαντος.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀθληφόρων ἀμνάδων τοῦ Ἰησοῦ κόσμημα, αἵματι Μαρία σὺ θεῖω, τῆς παρθενίας σου, περιβολὴν καθάραν, κατεπορφύρωσας Μάρτυς, ὑψηλὸν τῆς πίστεως ἔχουσα φρόνημα.

Νεομάρτυς Μαρία Φουρνῆς λαμπρὸν κλέϊσμα, κάλλος τῆς μορφῆς σου συλῆσαι καὶ τῆς ἀγνείας σου, οὐσίαν ὁ μιάρως, ἐχθρὸς τῆς πίστεως θέλων, πρὸ τῆς σῆς ἐνστάσεως ἄλαλος ἔμεινε.

Νικηφόρον ἀγῶνα παρθενικὸν σέμνωμα, νύμφη τοῦ Χριστοῦ γλυκυτάτη ἄρτι ἀνύσασα, κατ' ἀπογόνου

στυγνοῦ, τῆς Ἁγαρ εἵληφας στέφος, ἐκ χειρῶν τοῦ Κτίσαντος θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐλεήμονα Λόγον τὸν τοῦ Θεοῦ τέξασα, Κύριον ἡμῶν καὶ Σωτῆρα Θεογεννήτρια, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, τὸν Σὸν οἰκτρὸν δοῦλον κράζω, ὥς οἰκτίρμων οἴκτιρον, ἵνα δοξάζω Σε.

Ἔτερος. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ὅλη διαλάμπουσα τῇ αἵγλῃ, Μαρία σεμνὴ τῶν ἀρετῶν, ἐπέβης τῷ ὀχήματι, τοῦ μαρτυρίου καίρουσα, καὶ δόξαν πρὸς οὐράνιον, πανευπρεπῶς ἀνελήλυθας.

Στολὴν τῆς ψυχῆς σου τὴν λευκόχρουν, αἱμάτων τιμίων προχοαῖς, Μαρία πορφυρώσασα, πρὸς θάλαμον ἐκωρησας, ζωῆς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῷ Λόγῳ νενύμφευσαι.

Παστάδος τῆς ἄνω κληρονόμος, ὥς νύμφη ἀκήρατος Χριστοῦ, ἐδείχθης καλλιπάρθενε, καὶ νῦν Χριστοῦ τὸ πρόσωπον, ὁρᾷς τὸ ἀθεώρητον, σὺν Ἀρχαγγέλοις χορεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥοαῖς μυστικαῖς τῆς χάριτός Σου, κατάρδευσον δεῦρο τὴν ψυχὴν, τοῦ εὐτελοῦς ἱκέτου Σου, Μαρία Μητροπάρθενε, ἐν πίστει μακαρίζοντος, τὸν ἀκατάληπτον τόκον Σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν ὄφρὺν ἐπάτησας, τοῦ ἀρχεκάκου, Νεομάρτυς
δράκοντος, ῥωσθεῖσα χάριτι Θεοῦ, καὶ ἡνδραγάθησας
ἄριστα, Μαρίαν νέον, τῆς πίστεως σέμνωμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Κυρίλλου.

Τῶν Μαρτύρων Μαρία ἰδίῳ αἵματι, θείοις χοροῖς
συναφθεῖσα καὶ τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, παρεστῶσα
εὐκλεῶς ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων εὐλαβῶς,
τὴν φαιδρὰν σου ἑορτήν, καὶ πόθῳ σοι ἐκβοώντων·
καῖρε ἀήττητε Μάρτυς, τοῦ Μεραμβέλλου ἡ
εὐπρέπεια.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὅλοθύμως πανεύοισμον, κρίνον παρθενίας Μαρία
ἐνδοξε, ἀντετάχθης τῷ ἀλλόφρονι, σοῦ ψυχὴν καὶ
σῶμα φθεῖραι θέλοντι.

Διανοίας στερρότητι, ἀντετάξω κόρη τῷ πολεμήτορι,
καὶ ἰσχὺν αὐτοῦ κατήργησας, τοῖς αἱμάτων ρείθοις
τοῖς τιμίοις σου.

Ῥώμην θείαν καὶ δύναμιν, σῶμά σου Μαρία παρὰ
τοῦ Κτίσαντος, ἐνεδύσατο τὸ ἄσπιλον, καὶ ἐχθροῦ τὸν
φόβον ἐξεδύσατο.

Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητε Δέσποινα, δρόσον ὡς νεφέλη ζωῆς
μοι ὄμβρισον, μετάνοίας καὶ τοὺς ἄνθρακας, τῶν
δεινῶν παισμάτων μου κατάσβεςον.

Ἄλλος. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Εὐψυχία κοσμουμένη ἀντετάξω τῷ δράκοντι, καὶ ὑπὲρ Λόγου τὸ θανεῖν Μαρία προκρίνασα, τῶν αἰωνίων ἐπάθλων κατηξίωσαι, καὶ συνήρμοσαι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ σου.

Πατρικὸν ὡς τινα κλῆρον τὴν ἀγνείαν φυλάττουσα, τῷ Κυρίῳ θῦμα ὄντως λογικὸν προσενήνεξαι, καὶ ἱερεῖον εὐπρόσδεκτον πανεύφημε, ᾧ καὶ ἔκραζες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει Σου.

Ἐξαγίστου ἀνωτέρα γνώμης ὥφθης ἐνστάσει σου, ἐντολὴν τὴν θείαν πάγκαλε Μαρία φυλάξασα, καὶ τὸν Χριστὸν τῇ ἀθλήσει σου ἐδόξασας, τὸν δοξάζοντα, ἐν Παραδείσῳ τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸν ἡμῖν δυσώπει τὸν Υἱόν Σου καὶ Κύριον, συμπαθῶς δοθῆναι ἄκραντε Μαρία θεόνυμφε, πρὸς Σὲ γὰρ Μῆτερ τὰ τέκνα Σου προστρέχομεν, τὴν βοήθειαν, τῶν εὐσεβῶν καὶ ἀντίληψιν.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πᾶσαν τὴν βουλήν, τοῦ ἀλάστορος κατήσχυνας, καὶ ἐνέπλησας Μαρίας χαρμονῆς, τοὺς τιμῶντάς σε ὡς πίστεως θησαύρισμα.

Τεῖχος ἀρράγες, ἀγλαὴ Μαρία δέδειξαι, ἀποκροῦν τὴν μανίαν τοῦ φρικτοῦ, χωροφύλακος μιᾶναι τοῦ ζητοῦντός σε.

Ὅρμω τῆς ζωῆς, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σου, προσεχώρησας Μαρία ἐκλεκτή, διαπλεύσασα καλῶς τοῦ βίου πέλαγος.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, τῆς σαρκὸς Θεογεννήτρια, τὰ ὀρμήματα καὶ ἴθυνον ἡμῶν, πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν τὰ διαβήματα.

Ἐτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταμεῖον τελέσασα Μαρία, τὴν καρδίαν σου πάσης ἀρετῆς, ἐν σοὶ τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, ἐδέξω Πνεύματος, καὶ ὥφθης ὡραία καὶ καλή, ὅλη ἐξαστράπτουσα, εὐκοσμία τῆς χάριτος.

Ἦγήσω ὡς πάνσοφος, τὴν πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν, ζημίαν θεόληπτε Μαρία, καὶ διὰ τέλους, μαρτυρικοῦ σου σεμνῆ, ἔσπευσας πρὸς κρείττονας σκηνήν, ἔνθα ἀπολαύσεως, αἰωνίου ἐπέτυχες.

Σωφρόνως ἀνύουσα, τὸν βίον σου πανεύφημε, τέθνηκας ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης, καὶ τῶν Μαρτύρων, ἐν οὐρανοῖς τοῖς χοροῖς, Μαρία ἠρίθμησαι μεθ' ὧν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, τὸν Δεσπότην ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ἐκ μήτρας Σου ἐλήλυθεν ὁ Κύριος, τῇ φύσει διπλοῦς Θεοκυῆτορ, καὶ τῆς κατάρας, τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ἐρρύσατο πάντας τοὺς πιστῶς, μέλποντας τὸν τόκον Σου, τὸν φρικτὸν καὶ ἀνέκφραστον.

Ἦδὴ σι'. Τὴν δέησιν.

Ἰσχύσασα, παρθενίας σέμνωμα, καὶ ἀγλάϊσμα Φουρνῆς Μεραμβέλλου, τῇ ἀπαλῇ σου σαρκὶ ἀντιστῆναι, ταῖς προσβολαῖς τοῦ τῆς τάξεως φύλακος, Μαρία σθένει θεϊκῷ, ὡς στρουθίον ἐτρώθης χρυσόπτερον.

Ὁμόζηλος, Ἀθληφόρων πέφηνας, ἐν τοῖς χρόνοις τῆς δουλείας τοῦ γένους, ἡμῶν Μαρία Κρητῶν ὠραιότης, ἡ τῶν παρθένων ἐν πόλῳ ὁμόσκηνος. Διὸ ὑμνοῦντές σε φαιδρῶς, τὴν λαμπράν σου τελοῦμεν πανήγυριν.

Νεόδρεπτον, Ἐκκλησίας λείριον, καὶ ἡδύπνευστον ἀγνόητος κρίνον, ὥσπερ ὁσφράδιον θεῖον Κυρίῳ, εἰς εὐωδίαν ὁσμην προσενήνεξαι, Μαρία πίστεως ἡμῶν, μυροθήκη ὠραία καὶ πάντερπνος.

Θεοτοκίον.

Ἀγίασον, Παναγία Δέσποινα, τοὺς γεραίροντας Μαρίας τὴν μνήμην, Παρθενομάρτυρος ὄντως ἀνδρείας, καὶ εἰς αἰῶνας αἰώνων ὑμνοῦντάς Σε, ὡς παρθενίας τιμαλφές, καὶ ἀτίμητον τέμενος Ἄχραντε.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Φωτὸς τὸν θάλαμον ὥκησας, τοῖς ἔργοις τοῦ φωτὸς διαπρέψασα, Μαρία ἔνδοξε, καὶ τῷ φωτὶ τῶν χαρίτων σου, ἐνθέως καταυγάζεις, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ῥοαῖς αἱμάτων πανεύφημε, ἐχθροῦ τοῦ παγκακίστου τὴν δύναμιν, καταποντίσασα, ἔσχες

Μαρία ἀκώλυτον, τὴν ἄνοδον πρὸς πλάτος, τὸ τῆς θεώσεως.

Ὅρᾳς νῦν κάλλος τὸ ἄρρητον, Χριστοῦ τοῦ πανωραίου Νυμφίου σου, ᾧ προῖκα δέδωκας, Μάρτυς Μαρία τὸ αἷμά σου, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ὑπεραθλήσασα.

Νυμφῶνα Μάρτυς πρὸς ἄφθαρτον, δραμοῦσα ἐκαρπώσω ἀθάνατον, χάριν καὶ εὐκλειαν, καὶ σὺν παρθένοις ἀπέλαβες, Μαρία ταῖς φρονίμοις δόξαν ἀείζων.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος Κόρη ἐξάγαγε, παθῶν τῶν σαρκικῶν τὸν ἱκέτην Σου, πίστει βοῶντά Σου· χαῖρε Μαρία πανάχραντε, τοῦ καθαροῦ Κυρίου, τερπνὸν παλάτιον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Στερρῶν ἀμνάδων τοῦ Χριστοῦ τὴν καλλιπάρθενον, τὴν ἐκ τῆς Κρήτης ὥσπερ ἄνθος εὐωδέστατον, ἐξανθήσασαν Μαρίαν τὴν Ἀθληφόρον, μελωδίαις καταστέψωμεν καὶ ᾠμασιν, ὡς παρθένων νεανίδων κῆπον ἡδιστον, ἀνακράζοντες· Χαίροις Μάρτυς νεόαθλε.

Οἶκος.

Ἄνθος τερπνὸν ἀγνείας, ἀνεδείχθης Μαρία, καὶ πίστεως νεόδρεπτον κρίνον, ἐν Φουρνῇ τὸ βλαστήσαν καλῶς, καὶ ὁδμαῖς ἡδῦναν εὐσεβεῖς ἅπαντας, ἀνδρείας καὶ συνέσεως, βοῶντάς σοι σεμνῶς τοιαῦτα·

Χαῖρε, δοχεῖον τῆς παρθενίας·

χαῖρε, πυξίον στεῖροψυχίας.
Χαῖρε, γυναικῶν ἀλκιφρόνων ὑπόδειγμα·
χαῖρε, εὐκλεῶν νεανίδων θησαύρισμα.
Χαῖρε, καύχημα τῆς πίστεως, καὶ σεμνότητος
κανῶν·
χαῖρε, ἔρεισμα ἀγνότητος, καὶ σοφίας λαμπηδών.
Χαῖρε, ὅτι κατεπάτησας, τοῦ ἀλάστορος ὄφρυν·
χαῖρε, ὅτι πᾶσιν ἔδειξας, εὐψυχίαν ἀνδρικήν.
Χαῖρε, χαρὰ Φουρνῆς καὶ ὥράϊσμα·
χαῖρε, φθορὰ ἀπίστων καὶ σύντριμμα.
Χαῖρε, ἀμνὰς ἐκλεκτὴ τοῦ Κυρίου·
χαῖρε, ψεκὰς μυστικοῦ Θεοῦ μύρου.
Χαίροις Μάρτυς νεόαθλε.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀγίας ἐνδοξου
Νεομάρτυρος Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης
Μεθυμοπούλας, τῆς ἐκ Φουρνῆς τοῦ Μεραμβέλλου
τῆς Κρήτης ὀρμωμένης καὶ ἐν αὐτῇ ἀθλησάσης ἐν ἔτει
αῳκστ' (1826).

*Θήραιρα ἔρωτος ἔφυγες ἀπίστου,
ἔρωτι Μαρία τετρωμένη θείῳ.
Κάλλος ποθοῦσα κατιδεῖν του Νυμφίου,
Σώματος κάλλους ἠλόγησας Μαρία.
Μαρία πρώτη πτηνὸν καθάπερ Χριστοῦ ἐβλήθη.*

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Γνώμη ἀνδρειοτάτη ἀντετάξω Μαρία, τῷ παναλάστορι, ἐν σώματι τῷ ὄντι, νεάζοντι καὶ πάσας, ἐπιθέσεις ἀπέκρουσας, αὐτοῦ φρονήσει στερρᾶ, καὶ ἀνδρική δύναμι.

Νεκρωθεῖσα ἐν κόσμῳ ἔρωτί σου πρὸς Κτίστην, ζῶν αἰώνιον, ἐκέρδησας Μαρία, ἀθλήσασα τιμίως, ὅθεν πίστει γεραίρομεν, σὲ ὡς ἀγνείας πυρσόν, καὶ παρθενίας δᾶδα.

Ἐν παστάδι τῇ ἄνω ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, σὲ ὑπεδέξατο, ἀμόλυντον ὡς νύμφην, Μαρία θεοφόρε, καὶ στεφάνοις ἀθλήσεως, καὶ παρθενίας ὁμοῦ, κατέστεψε σὴν κάραν.

Θεοτοκίον.

Ἰλαρότητος σκεῦος χοϊκῶν Θεοτόκε διὰ τοῦ τόκου Σου, ἠνόρθωσας τὸ γένος, τὸ πεπτωκὸς εἰς χάος, τοῦ θανάτου πᾶν βρότειον, καὶ πύλας Ἰδοῦ χαλκᾶς, συνέτριψας Παρθένε.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μακαρίζομεν Κρητῶν σε τὰ συστήματα, ὅτι ἐνίκησας, τὸν παλαιὸν περνιστὴν, Μαρία πανεύφημε, τῷ μαρτυρίῳ σου, καὶ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ ὑπερθαύμαστος, τοῦ Σωτῆρος Νεομάρτυς.

Ἀκατάπληκτον Μαρία τὴν προαίρεσιν, σχοῦσα διέπλευσας, μαρτυρικῶς τῆς ζωῆς, τὴν ἄστατον θάλασσαν, καὶ τὸν ἀχείμαστον, τῆς θεώσεως, σὺν Ἀθλοφόρων τάγμασι, ἀληθῶς εὗρες λιμένα.

Ῥοῦν ἐξήρανας Μαρία τὸν ψυχόλεθρον, ῥείθροις αἱμάτων σου, τῆς ἀσεβείας σεμνή, ἀπίστου τῷ βλήματι, ὑπεραθλήσασα, διὸ σήμερον, οἱ εὐσεβεῖς ἐν ἁσμασιν, εὐσεβάστως εὐφημοῦμεν.

Ἰερώτατον Μαρία προσενήνεξαι, Κυρίῳ σφάγιον, καὶ προσφορὰ ἐκλεκτή, θυμίαμα εὐοσμον, ζῶν ὀλοκάρπωμα, καὶ συνήρμοσαι, Αὐτῷ ὡς καλλιπάρθενος, ἀκηράτῳ συναφείᾳ.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Μαρία ἡ κυήσασα, ζωῆς τὸν Πρύτανιν, δίδου βαδίζειν ἡμᾶς, καλῶς τὸν ἐπίγειον, δρόμον σῇ χάριτι, ὡς ἂν εὕρωμεν, ζωῆς τὴν θείαν εἴσοδον, διὰ Σοῦ τῆς Πανευσπλάγχνου.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Ἀμνὰς ἀρίστη, τοῦ Παντοκράτορος Λόγου, ὥσπερ θῦμα Αὐτῷ προσηνέχθης, τέλειον Μαρία, ἀθλήσασα νομίμως.

Συλῆσαι θέλων, ὁ μανικὸς χωορφύλαξ, τῶν ἀπίστων ἀγνείας σου ὄλβον, γενναιόφρον Μάρτυς, εἰς τέλος κατησχύνθη.

Μαρτύρων νέων, Μαρία ἐνθεε ὥφθης, λαμπηδὼν καταλάμπουσα πάντας, φωτειναῖς ἀνδρείας, ἀκτῖσι καὶ ἀγνείας.

Θεοτοκίον.

Ἐλέους κρήνη, εὐλογημένη Παρθένε, πολυκεῦμον ἐκ πάσης κηλίδος, πλῦνόν με παθῶν μου, καὶ σῶσόν με Σὸν δοῦλον.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κλέος ἀναφαίρετος ὑπάρχεις, τῆς Κρήτης Παρθενομάρτυς τῆς πατρίδος σου, τῆς ἀνευφημούσης σε, νῦν καὶ ἐκβοώσης σοι· τῆς καθαρᾶς ἐν χάριτι, ζωῆς τὸ εὖοσμον, Μαρία ἀληθῶς καίρει ἄνθος, πᾶσι διαπνέον, τὴν θείαν εὐωδίαν.

Ὑμνοῖς σε τιμῶμεν κατὰ χρέος, Μαρία τῶν Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, σὺ γὰρ ὡς φρονήσεως, θεοπνεύστου ἔμπλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν θάνατον, στερρόως προέκρινας, καὶ ἥσχυνας ὑστέροις ἐν χρόνοις, τῶν υἱῶν τῆς Ἁγαρ, ὁφρὺν τὴν ἐπηρμένην.

Ῥεῖθροις τῶν πανσέπτων σου αἱμάτων, ψυχῆς σου ὑπεραφθόνως καταρδεύσασα, ἔνδοξε τὰς αὐλακας, μυστικῶς ἐξήνεγκας, τοὺς στάχυας τῆς κρείττονος, ζωῆς τῇ χάριτι, Θεοῦ τοῦ θαυμαστοῦ ἐν Ἀγίοις, Ὅν ἡμῖν Μαρία, ἰλέωσαι εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι κατ' ἄμφω με νοσοῦντα, φαρμάκῳ τῆς μητρικῆς Σου ἀντιλήψεως, ἵνα ἐν εὐσήμεῳ Σοι, ἀνακράζω στόματι· Μαρία καίρει Ἀχραντε, κρήνη ἰάσεων, δροσίζουσα τοὺς Σὲ εὐφημοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, τὸν ἄφραστον Σου τόκον.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Λαμπὰς παμφαεστάτη, φαίνουσα τὸν κόσμον, κλεινὴ Μαρία ἀγνείας πυρσεύμασι δουλείας ζόφον ἐδίωξας, τῇ ἀθλήσει σου.

Παρθένων νεανίδων, ἄγαλμα Μαρία, τὸ τῆς ψυχῆς σου πανάσπιλον ἔνδυμα, αἱμάτων ὄμβροισι ἰδίοις, σοῦ ἐπορφύρωσας.

Ὡς δῶρον τόνδε ὕμνον, πρόσδεξαι Μαρία, ὃν πρὸς τιμὴν τῶν ἀγώνων σου ὕφανα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Χειμάρρουν εὐσπλαγχνίας, Κεχαριτωμένη, τὸν Σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν πανευΐλατον, ἡμῶν δυσώπει διδόναι, πιστοῖς μετάνοιαν.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Λάμπουσα αὐγαῖς, ἡθῶν καθαρότητος, αἰμακάριστε, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ, νόμου τὸν θάνατον, καὶ ὥφθης ἰσοστάσιος, ὡς Μάρτυς ἔνδοξος, τῶν πρόπαλαι Μαρία Μαρτύρων, μεθ' ὧν τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Λόγοις ἱεροῖς, παιδοῖς μελωδήμασι, ἐνθέοις ᾠμασι, τῆς Φουρνῆς τὸ βλάστημα, Μάρτυς Μαρία, ἀνευφημοῦμέν σε, βοῶντες· τὴν πατρίδα σου, σκέπε καὶ φύλαττε, καὶ ῥῦσαι πολυτρόπων κινδύνων, τοὺς ἀνακειμένους, σὴ κραταιᾷ πρεσβείᾳ.

Ὅλη τηλαυγῶς, ἀγνείας τοῖς κάλλεσιν, ὑπεραστράπτουσα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, ἐρράντισμένη, τῷ θείῳ αἵματι, Χριστῷ λαμπρῶς παρίστασαι, Ὅν καθικέτευε, δωρήσασθαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν σωτηρίαν, ἡμῖν τοῖς ὕμνηταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς, ἀπαύστως τιμῶμέν σε, τὴν Ὑπερύμνητον, Σὺ γὰρ μόνη Δέσποινα, τὸν Θεὸν Λόγον ἀτρέπτως ἔτεκες, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων Σου, Ἀδὰμ ῥυόμενον, τὸν γενάρχη, τῶν ἀνθρώπων Ἄχραντε, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου ὡς εὖσπλαγχνος.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρία Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε κόρη, λαμπὰς Φουρνῆς Μεραμβέλλου, ἡ καταυγάζουσα φωτὶ, ἀγνείας κόσμον καὶ τόλμης, σκέδασον λύπης μου ζόφον.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Κυρίλλου.

Ἀδούλωτον ἐφύλαξας, ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν, μὴ ὑποκύψασα Μάρτυς, βουλῇ ἀνδρὸς ἀκολάστου, καὶ ἀνδρικῶς ἀθλήσασα, συνήρμωσαι τῷ Κτίσῃ σου, προῖκα Αὐτῷ προσάξασα, τὸ αἷμά σου ὦ Μαρία, το τιμιώτατον ὄντως.

Αἶνοι. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐὰν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον κατενίκησας, δυνάμει θείᾳ πανένδοξε, Μαρία καὶ ἤθλησας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος, καὶ τοῦ σώματος, παριδοῦσα τὸ κάλλος Νεοάθλων, ἐκμαγεῖον νεανίδων, περικαλλές καὶ περίβλεπτον.

Ὡσπερ προῖκα πολύτιμον, τῆς ἀγνείας οὐσίαν σου, καὶ ῥοὰς αἱμάτων τῶν πανασπίλων σου, τῷ σῷ

Νυμφίω προσήγαγες, Μαρία πανεύφημε, ἡ λαμπρύνουσα χορούς, τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως· ὅθεν σήμερον, τὴν σὴν μνήμην φαιδρῶς ἐπιτελοῦντες, γηγενῶν αἱ συστοιχίαι, σὲ εἰς αἰῶνας γεραίρομεν.

Τὸν πολῦτιμον μάργαρον, τὸ ὠραῖον ὁσφράδιον, τὸν στερρόν ἀδάμαντα εὐφημήσωμεν, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, Μαρίαν τὴν πάγκαλον, τὴν ἐνοτάσει ἀνδρική, καθελοῦσαν το φρύαγμα, τοῦ ἀλάστορος, καὶ κογχύλη αἱμάτων τῶν ἰδίων, πορφυρώσασαν τὴν χλαῖναν, ψυχῆς αὐτῆς τὴν ἀμόλυντον.

Ὡς λειμῶνα σεμνότητος, καὶ ἀγνείας ὑάκινθον, μυροβόλον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν θαλερῶς ἐξανθήσαντα, ἐν ὥρᾳ τοῦ ἔαρος, καὶ μυρίσαντα πιστοῦς, ἀνακράζοντες· εὐφρανον, τῇ σῇ χάριτι, Μεραμβέλλου νεᾶνις τρισόλβια, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ.β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα τρίβον ἐν ὑστέροις ἔτεσιν, ἐρωτικὴν μανίαν τοῦ ἄλλοθρήσκου ἐξέφυγες, Μαρία ὑπερθαύμαστε, ἀξίως οὖν εἰσῆλθες λαμπαδηφόρος, ὥς φρονίμη παρθένος καὶ Μάρτυς ἀνδρεία, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ ποθεινοῦ Νυμφίου καὶ Κυρίου σου. Αὐτῶν πρεσβείαις σου ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς, ἀπολαῦσαι τοὺς τιμῶντας ἐν πίστει, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φρονήσεως θεῖον μέλαθρον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, ἢ γ' καὶ στ' ὁδὴ.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει τῇ ΙΖ' Ἰουλίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Φεύγουσα τὸν ἔρωτα μιανοῦ, ἀλλοπίστου θῦμα, τῷ
Νυμφίῳ σου καὶ Θεῷ, ἅμωμον προσήχθης, Μαρία
Νεομάρτυς, Αὐτῷ τὴν σὴν ἀγνείαν, προῖκα
προσφέρουσα.

